

[Boligministeren.]

og det konservative folkeparti, har nægtet at bidrage til opgavernes løsning og i stedet har lagt sig over på en ren demonstrationslinje, hvorefter ingen ved, hvad de to partier selv ville have sat i stedet, hvis de skulle have forestået opgavens løsning.

De ærede ordførere for de 2 partier gav i går udtryk for, at det særlig var lovforslaget om en ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunen, der havde spærret vejen til forhandling og enighed. Det synspunkt er nu ikke helt let at forstå. Ved lovforslagenes første behandling gav venstres ordfører udtryk for, at spørgsmålet om ejendomsskylden og grundskylden ikke var et teoretisk eller et principielt spørgsmål, men et praktisk spørgsmål, og da, som folketinget ved, de 2 partier for bare 3 år siden hidrog til gennemførelse af forslag om ejendoms- og grundskyld i forbindelse med en lejelovsrevision, kunne man ved første behandling nære forhåbning om, at der måtte kunne opnås enighed med oppositionen. Men det har altså ikke været muligt, fordi det spørgsmål, der for mindre end 2 måneder siden blev opfattet som et rent praktisk spørgsmål, nu er drejet hen til at være et teoretisk og principielt problem, som fuldstændig har spærret vejen til enighed. 2 måneder — så hurtigt har man svinget rundt; den karrusel, det ærede medlem hr. Paabøl foretog for et øjeblik siden, var også i høj grad udtryk for, at der er ændret signaler på så kort tid.

Jeg beklager at måtte sige, at det er mit indtryk, at venstre og det konservative folkeparti i denne sag har villet demonstrere en modsætning til regeringen. Hertil bruger man en nyopfundet uvilje mod ejendoms- og grundskyld og afskriver her ved muligheden for at øve indflydelse på afgørende punkter i lovkomplekset.

Det er muligt, at man tror, at man ved sin holdning tjener visse grundejerinteresser, men mon det nu også er så sikkert, at man gør det? Jeg tvivler i hvert fald på det. Det er min opfattelse, at grundejerne har en langt mere realistisk vurdering af mulighederne end de 2 oppositionspartiets ærede ordførere har givet udtryk for ved deres kolde afstandtagen fra lovforslagene i udvalget og under forhand-

lingen her i går. Regeringen beklager, at det ikke har været muligt at komme på talefod med oppositionen om så vigtige spørgsmål som dem, vi her taler om; det er højst beklageligt, at oppositionen har bragt sig i den situation.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger om enkelte af de problemer, som de ærede ordførere var inde på i går.

Som indledning til sine bemærkninger om forslag til lov om boligbyggeri udtalte det ærede medlem hr. Lorentzen stærke ord om begrebet tillid, idet han med udgangspunkt heri fandt anledning til at rette et stærkt angreb på boligministeriets administration af den nugældende lov om støtte til byggeri. Det ærede medlem mente, at den administration, der var foretaget, var i strid med de torudsætninger, hvorunder 1955-lovgivningen var gennemført, og at de udlånsrammer, som 1955-loven indeholder, skulle betragtes som det absolutte maksimum, hvorover ministeriet ikke måtte komme.

Det ærede medlem sluttede ikke sine stærke ord med en konklusion, og jeg er derfor ikke helt klar over, hvad hans betragtninger skulle tage sigte på. Var det en kritik af mine forgængere som boligministre? Eller var det en kritik eller et angreb på boligministeriets embedsmænd for at føre lovgivningsmagten bag lyset? Eller var det en kritik mod mig, fordi jeg ikke har ændret den praksis, som har været ført i boligministeriet, så længe det har eksisteret, og som også har været gældende under indenrigsministeriets tidligere praktisering af den pågældende lovgivning? Det blev ikke klart.

Jeg finder det ærede medlem hr. Lorentzens bemærkninger i enhver henseende overraskende. Den fremgangsmåde, at man ved bevilling af statslån forudsætter, at de foranstående lån optages med 50 pct. af anskaffelsessummen, og at man ved udbetaling forhøjer statslånet, hvis forudsætningen ikke holder stik, hviler på en årelang praksis, der går helt tilbage til årene umiddelbart efter den sidste krigs udbrud. Det er naturligvis rigtigt, at ministeriet har været klar over, at så store foranstående lån ikke kunne opnås, men synspunktet har været dels at få et ensartet grundlag for beregningerne,